

# ప రీ క్ష ప లి తా లు

సోమలింగంగారు—ఇంటియజమాని.

కామాక్షమ్మ—సోమలింగంగారిభార్య.

గోపి — సోమలింగంగారి కొడుకు, 12 ఏండ్లవయస్సు.

సుశీల — సోమలింగంగారి అమ్మాయి, 8 ఏండ్ల వయస్సు.

శ్లోకం :—సోమలింగంగారి డాబాయిల్లు.

మొదటి రంగం

సుశీల:- (పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి ఆతురతగా) అమ్మా! అమ్మా! అన్నయ్య ఇంటికి వచ్చాడే!

కామా:-అబ్బ! ఏమిటే ఆ కేకలు? ఎవరు వచ్చారా?

సుశీ:- ఎవరూ రాలేదమ్మా! అన్నయ్య ఇంటికి వచ్చాడా అని అడుగుతున్నాను.

కామా:- ఏం! గోపి గాడు ఇక్కడ లేదా? హూ! ఎందుకుంటాడు? ఎప్పుడూ డోరువెంట తిరుగుడేనాయె.

సుశీ:- తిరుగటానికి వెళ్లలేదమ్మా! ఈవేళ వాళ్ల పరీక్షలు తెలుస్తాయట. బడికి ప్రోద్దుననగా వెళ్లాడమ్మా! ఏమ్మా! ఇంతవరకు రాలేదా?

కామా:- ఏమిటే ఈ వేళ ఇంత అక్కరగా అడుగుతున్నావు? రోజూ గిల్లి కయ్యాలు పెట్టుకోనే దానివి. వాడే వస్తాడులే. నాకు ననుంది, వెళ్లాలి. అడ్డంలే.

సుశీ:- అమ్మా! అమ్మా! మరే నిన్న అన్నయ్యే...

కామా:- ఏమిటే నీ గోల? చెప్ప ఏమిటో త్వరగా?

సుశీ:- అదికాదమ్మా. నిన్న

అన్నయ్యే-ఏమన్నాడో తెలుసా? మరిట - అన్నయ్యట - పరీక్షలో తప్పితే కాలవలో పడతాడు టమ్మా-

కామా:- ఆ! ఆ! ఎప్పుడన్నాడే. అయ్యో! నాబాబు ఇంకా ఇంటికి రాలేదు ఏమయినాడో. నిజంగా అన్నాడుటే. అయ్యో! గోపీ! గోపీ! ఏమండోయ్! ఏమండోయ్ ...

సోమ:- ఆ! ఆ! ఏమిటా గోల. అనలే పాత ఇల్లు?

కామా:- గోలంటారేమిటండీ? ఒక చెంప ప్రాణంమీదికొస్తే. మన

## లింగం సుధాకర్

గోపిగాడు పరీక్షలో తప్పితే కాలవలో పడతానని సుశీలతో చెప్పాడు టండీ. ఈవేళే పరీక్షలు తెలుస్తాయి. వాడు ప్రోద్దుననగా వెళ్లాడు. 12 గంటలయింది. ఇంతవరకు రాక పోవట మేమిటండీ?

సోమ:- ప్రోద్దుననగా వెళ్లాడా? నాకు చెప్పలేదేం ఇందాకటినుంచి? సుశీలా! ఇలా రా!

సుశీల:- ఏమిటండీ నాన్న గారూ?

సోమ:- గోపీ నీతో ఏమి చెప్పాడమ్మా?

సుశీ:- 'పరీక్షలో తప్పితే కాలవలో పడి చచ్చిపోతాను' అని చెప్పాడండీ. ఈ సంగతి ఎవరితో

నన్నా చెప్పితే నన్ను తంతానన్నాడండీ.

సోమ:- ఎప్పుడు చెప్పాడు?

సుశీ:- నిన్న.

సోమ:- (విచారంగా) నేను బడికి వెళ్లి అబ్బాయివివయం కనుక్కొని వస్తాను అబ్బే భయమెందుకు? అన్నింటికీ దేవుడే ఉన్నాడు.

\* \* \*

రెండవ రంగం

కామా:- (ఆతురతగా) ఏమండీ! ఒక్కరే వచ్చారేం? అబ్బాయి ఎక్కడండీ? వాడి బాడే మై నా తెలిసిందా? చెప్పరేమండీ?

సోమ:- బడికి వెళ్లాను. వాడే క్కడా కనిపించలేదు. ప్రోద్దున్నే బడికి వెళ్లాడుట! అప్పటి కింకా బోర్డు కట్టకపోతే ఎక్కడికో వెళ్లి పోయాడుట! పరీక్షలో ప్యాసయినాడు మరి. ఇంతవరకు ఎందుకు రాలేదబ్బా? ఇంకా కొంచెం నేపు చూద్దాం మరి.

సుశీ:- నాన్నగారూ! పరీక్షలో ప్యాసయినాడుగా! మరెందుకు కాలవలో పడతాడు లెండి!

కామా:- ఏమో ప్యాసయినట్లు తెలియక కాలవదగ్గరికి వెళ్లాడేమో! ఏమండీ! ఒక్కసారి కాలవదగ్గరికి కూడా వెళ్లిరండీ. కదలరేమండీ?

సోమ:- ఇంటికి వస్తూ కాలవ దగ్గరికి కూడా వెళ్లివచ్చా. ఆ కాలవలో చుక్కనీరైనా లేదు.

కామా:- అయితే ఒక వేళ దయ్యాల బావిదగ్గరకు వెళ్లేడేమో!



# ప రీ క్ష ష లి తా లు



ఊరిబయటి దయ్యాల బావిదగ్గరకు వెళ్లి చూసిరండి !

సోమ:- సరి. వాడి ధైర్యం నీకు తెలియదా ? పదిమందితో కలిసి ఉన్నా వాడు ఆ బావి పరిసరాలకు వెళ్లడే! అయినా చూసివస్తాను.

సుశీ:- అమ్మా! అన్నయ్య ఒక కేళ మామయ్య వాళ్ల ఊరు వెళ్లాడేమా ?

కామా:- ఏమో ? అయినా వాడిదగ్గర డబ్బెక్కడిదీ ఖర్చుకి ?

సుశీ:- ఉండమ్మా! వాడిఫుట్టిన రోజు పండక్కి నాన్నగారుయిచ్చిన రూపాయితో బిళ్లలు కొనుక్కోకుండా దాచాడు.

సోమ:- వాడికి దారి తెలుసు నంటావా ? ఏమో వెళ్లాడేమా ? తెలిగ్రామ్ ఇచ్చి చూస్తాను.

(వెళ్తాడు)

కామా:- ఏమండోయ్ ! వస్తూ వస్తూ ఆ రాముగాడి ఇంటిలో వాకబు చేసిరండి.

\* \* \*

మూడవ రంగం

సోమ:- అబ్బ ఏమి ఎండ ! ఏమి ఎండ.

కామా:- ఎండకేమి వచ్చిందండి ? అబ్బయి నంగతి భయంగా ఉంటే, ఏమైనా తెలిసిందిటండీ ?

సోమ:- పాడుబావిదగ్గరకు పోతుంటే పొరుగింటి వీరయ్య కనిపించాడు. ఆయనా నేనూ కలిసి గాలించాము. కనిపించలేదు మరి. ఎక్కడ కల్లాడో ?

కామా:- ఊళ్లో ఎక్కడన్నా తిరుగుతున్నాడేమా ?

సోమ:- మేము తిరగని వీధి అంటూ లేదు.

కామా:- సినిమా హాలు దగ్గర...

సోమ:- ఈ వేళ మేట్నీ లేదు.

కామా:- పోనీ వాళ్ల మామ గారి వూరు వెళ్లాడేమా ! తెలిగ్రామ్ ఇచ్చారా ?

సోమ:- ఆ! అదీ అయింది.

కామా:- రాముగాడి ఇంట్లో ఏమైనా.....

సోమ:- రాముగాడి ఇంట్లోనే కాదు. కిష్టిగాడి ఇంట్లో కూడా లేదు.

కామా:- చీకటి కూడ పడి పోతుంటే, మఱి నా బిడ్డ ఏమయినా ఉంటారు ? అయ్యో గోపీ!

సోమ:- అదే నేనూ ఆలోచించేది.

కామా:- (రోషంగా) ఏమిటండీ ఆలోచించేదీ, బిడ్డ కనపడక ప్రాణం తత్తరిల్లుతుంటేను! (దుఃఖం ఆపుకోలేక) అయ్యో నా బిడ్డో! బంగారుతండ్రి ఏమైనా వురా ? నాయనా ? (అని బిగ్గరగా శోకాలు తీస్తుంది)

సోమ:- ఇదుగో ఏడవకు! వా డెక్కడో హాయిగానే ఉండి వుంటాడు. ఇంకొక గంటలో వాళ్ల మామయ్య దగ్గరనుండి తెలిగ్రామ్ రావాలి. అప్పుడు అవసరమయితే పేపర్లలో వేద్దాము.

కామా:- (ఏడుపు గొంతుతో) అయ్యో! ఏడు కొండలవాడా! వెంకటేశా! కాశీవిశ్వనాథా! మా గోపిని తొందరగా కనిపించేటట్లు చేయండి తండ్రులారా! మీకు కోటి నమస్కారాలు చేస్తా నాయనలారా!

సోమ:- తల్లులారా! కంచి

కామా! మధురమీనా! మా గోపిని త్వరగా మాకంటికి కనిపించేటట్లు చేయండి. ఏం భయం లేదు. దేవుడున్నాడు. అంతా వాడే రక్షిస్తాడు. నువ్వు ఊరుకో!

సుశీల:- నాన్నగారూ! ఏనుక్రీస్తు దేవుని ప్రార్థిస్తే మన కష్టాలన్నీ తీర్పుతాడని మా పంతులమ్మ చెప్పిందండీ.

కామా:- (ఆశగా) ఏనుక్రీస్తు తండ్రి! మా గోపిని మాకు అప్పగించుతండ్రి, నీకు పది కొబ్బరి కాయలు కొడతాను. భగవంతుడా!

(ఇంతలో తెలిగ్రామ్ వస్తుందిని సోమలింగంగారు పరుగెత్తుకొ. పోయి అందకుంటారు. చింపి చదివి ముఖం వేలాడేస్తాడు)

కామా:- ఏమండీ! మన అబ్బాయి అక్కడ ఉన్నాడా! త్వరగా చెప్పండి.

సోమ:- (నింపాదిగా) అక్కడకు వోలేదుట!

కామా:- అయ్యో! నాకొడుకు ఏమైనాడో? ఓరి నాయనా ఎక్కడున్నావురా ? (అని బిగ్గరగా ఏడుస్తూ ఉంటుంది)

స్లావ రంగం

(అటకపైన చెంబులు దొర్లిన శబ్దం వినిపిస్తుంది. ఒక్కసారిగా కామాత్మమ్మ శోకాలు ఆపుతుంది. సోమలింగంగారు తెరుకొని వైకి చూస్తారు. సుశీల భయంతో తల్లిని కౌగిలించుకుంటుంది)

సోమ:- మధ్యన ఈ పిల్లుల గొడవ ఒకటి. పట్టి ఎక్కడన్నా చారేస్తే పీడపోతుంది.

సుశీ:- పిల్లలను ఎట్లా పడతారంటే నాన్నగారూ ?

సోమ!-పోవే మధ్య నీగోల!

(ఇంతలో చిన్నదగ్గు ఒకటి విన పట్టుకురండి.

కామా!- ఎక్కిచూడండి పిల్లో

వస్తుంది)

సోమ.. దొంగల్లేనూ ఎవరూ

మరొకటో!

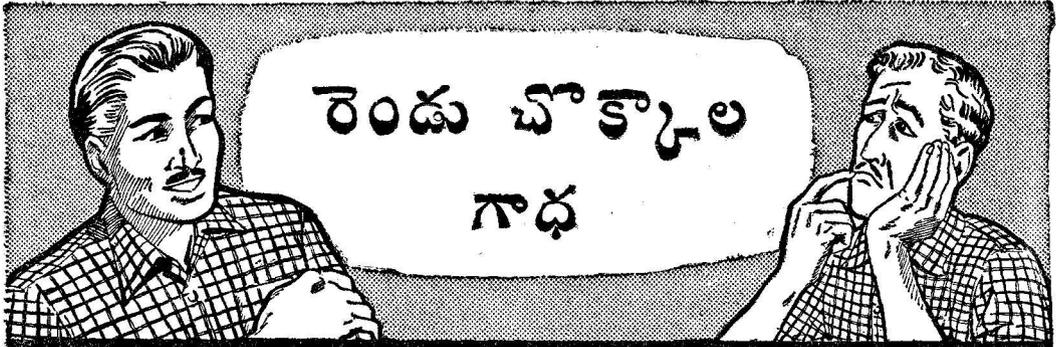
కామా:- పిల్లి కాదండీ, ఎవడో

తేరు. మన నుగి దగ్గినట్లుంది.

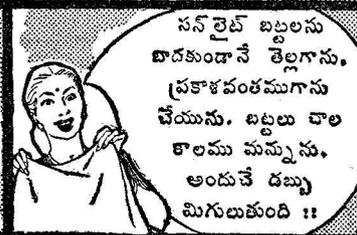
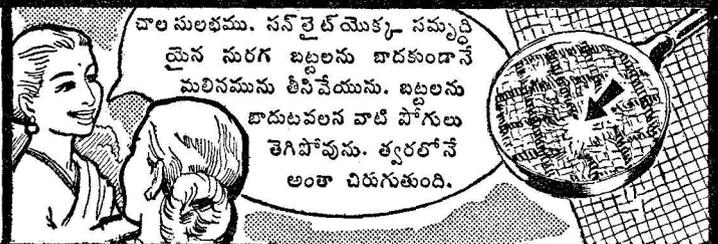
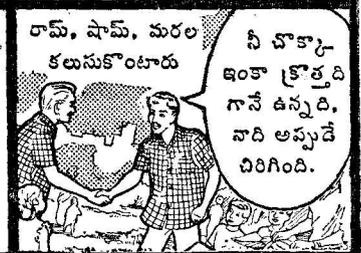
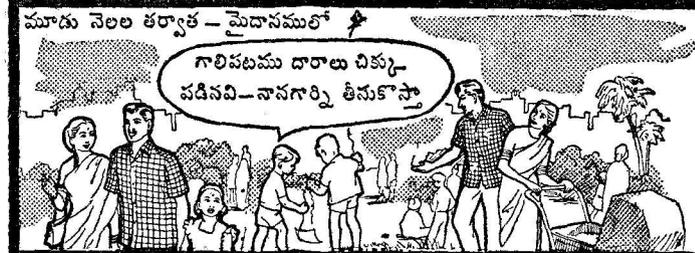
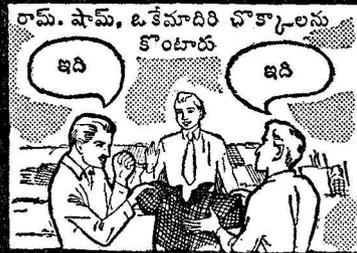
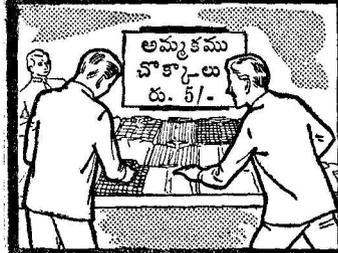
సోమ:- మ రొ క టి ఎక్కా వస్తుంది ?

దూరాడండీ. ఇప్పుడెవడో దగ్గినట్టు ఉంది. ఎక్కిచూడండి. నిచ్చెన గామా !

నుగి:- నేను దగ్గలేదండీ నాన్న గామా !



# రెండు చొక్కాల గాధ



**సన్ లైట్ సబ్బు** బట్టలను చాల కాలం మున్నునట్లు చేయును

Rs 227-552 TL

ఇండియాలో తయారుచేయబడినది

★ ప రీ క్ష ప లి తా లు ★

(ఇంతలో అటకపై నడిచినట్లు అడుగుల చప్పుడు వినవస్తుంది)

కామా:- ఇంకా చూస్తారేమిటండీ! అటక ఎక్కండీ.

సోమ:- ఒక్కడినీ ఎట్లా గే? ఉండు పొరుగింటి వీరయ్యగారిని పిలుచుకొని వస్తాను.

కామా:- అ య్యో రా త ! అయ్యవారు వచ్చేవరకు అమావాస్య ఆగుతుండండీ? మీరట్లా వెళ్లగానే వాడెవడో దూకి పరిగెత్తుకొని పోతాడు.

సోమ:- అట్లా చేస్తే వాడు చాల మంచివాడు. మనకు కష్టం లేకుండా సహాయంచేసినవాడవుతాడు.

[ఇంతలో గోపి ఒక్కసారిగా అటకపైనుండి వాళ్లమధ్య దూకుతాడు. సుశీల తల్లిని గట్టిగా పట్టుకుంటుంది. కామాక్షమ్మ కెప్పుమని కేక వేస్తుంది. సోమలింగంగారు భయంతో నాలుగడుగులు వెనక్కి వేస్తాడు.]

గోపి:- అరే! నన్ను చూసి భయపడుతున్నారేమిటి?

సుశీ:- అమ్మా! అన్నయ్యోచ్చాడే అన్నయ్య !!

సోమ:- (తేరుకుని) ఇంతవఱకు అటకపై ఎందుకున్నావురా?

సోమ:- మేమంతా వెతికి చస్తుంటే? కామా:- అయ్యో! నాబాబూ వచ్చావుట్రా! ఇంతసేపు నీకోసం ఎట్లా బెంగ పెట్టుకున్నామో తెలుసా?

సుశీ:- అన్నయ్! అమ్మ నీకోసం చాలాసార్లు ఏడిచిందిరా.

గోపి:- ఈవేళ పరీక్షలు తెలుస్తాయమ్మ! లెక్కలు బాగా చెయ్యలేదు. పొద్దున్నే బడికి వెళ్లితే అప్పటికి ఇంకా బోర్డు కట్టలేదు. వేణులొమ్మిదింటికి వచ్చి ఫలితాలు చెప్తానన్నాడు. అందుకని... అందుకని...

సోమ:- అందుకని అటకపైన కూర్చున్నావన్నమాట. అయితే ఇంతసేపు ఏమి చేస్తున్నావురా?

గోపి:- పరీక్షలో తప్పితే మీరు కొడతారని అటకపైన కూర్చున్నానండీ. అట్లాగే నిద్రపోయానండీ. క్రింద ఎవరో కేకలు పెడుతుంటే ఇప్పుడే మెలకువ వచ్చిందండీ.

కామా:- నువ్వు ప్యాసైనావుట్రా నాయనా?!!

(నేను ప్యాసయినానుగా నేను ప్యాసయినానుగా అని గంతులు వేస్తాడు)

కా:- మానాయనే (అని దగ్గరకు తీసికొనును)

సోమ:- సరిసరి. నీకొడుకు వెతికి సంతోషిస్తున్నావా? అక్కా! మీతమ్ముడు ఎంత గాభరా వున్నాడో. గోపిగాడు దొరికితే కెలిగ్రామ్ ఇచ్చివస్తాను. ఉండు. (వెళ్తాడు)

★ పా ర్య తి ★

(37 వ పేజీ తరువాయి)

అలిత ఏ చిన్నవిషయంపైనైనా కోపం ఆత్మహత్య చేసుకుంటే వాళ్ళింట్లో పలు గంగలో కలిసిపోతా? అన్న మాటలు అతని చెవుల్లో మన్నాయి. 'హరి భగవంతుడా! నన్ను మళ్ళీ ఒక సమస్య వచ్చిపడిందే! స్వల్పకాలం అంతం ఎప్పుడు వస్తుందో అలోలోపల వాపోయాడు వెంకట్రామ్ అతని ఆక్రందన అందించినట్లు, చచ్చినవారిపై కూడా సానుభూతి చూపించాలాకంపై కోపం కలిగి, దాని మేనమాడకూడదంటూ, కన్నెర్రతో, పల్లె భగవానుడు, పళ్ళిమ దిక్కులో ఆన్వేషణ పోయాడు. అంతకన్న భగవంతుడు మరేమీ చెయ్యలేదని నిర్ధారణ చేసే దూరాన నుడిగంటలు తంక తంక ముగిసే గాలిలో వినవచ్చాయి.

పగులగొట్టుచున్న తలనొప్పియా?



సారిడన్ ను పుచ్చుకోడే

ఇప్పుడు క్రొత్త, ఆరోగ్య రక్షకమైన అభివృద్ధి కలిగిన ప్యాకింగులో దొరకడ ఒక బిళ్ల 2 ఆణలు. వాప్లిని పోగొట్టును-చిత్రాంతి నిచ్చున వనోత్సాహము చేకూర్చును.

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

# జీవామృతం

ఆయుర్వేదమునకు బలమునకు

ఆయుర్వేదాశ్రమం లిమిటెడ్, మదరాసు - 17.